

prima instanță: C. Crețu

instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vitalie Chirinciuc, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Diana Chirinciuc împotriva lui Vitalie Chirinciuc cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Diana Chirinciuc și modificată hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 22 octombrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 27 iunie 2014, Diana Chirinciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitalie Chirinciuc cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că din căsătoria cu pârâtul are doi copii minor, Darius Chirinciuc, născut la 09 noiembrie 2001 și Maxim Chirinciuc, născut la 02 aprilie 2009.

Menționează că prin ordonanța Judecătoriei Ialoveni din 18 noiembrie 2013 pârâtul a fost obligat să achite pensia de întreținere a copiilor minori în mărime de 1/3 din toate felurile de câștig lunar până la atingerea majoratului de către copii.

Susține reclamanta că prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 05 februarie 2014 a fost desfăcută căsătoria între ei, domiciliul copiilor fiind stabilit cu ea.

Afirmă că conform încheierii privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori din 27 iunie 2014, s-a stabilit că pârâtul a format o restanță în sumă de 2200 lei.

Indică că pârâtul achită plata pensiei de întreținere a copiilor minori neregulat în mărime de 733 lei lunar, ceea ce este ireal.

Mai invocă că pârâtul nu acordă careva ajutor material și nici nu contribuie la educarea copiilor, ea fiind nevoită să întrețină copiii de una singură, ceea ce îi

este foarte greu, deoarece copiii necesită o îngrijire specială, hrană, control medical lunar, îmbrăcăminte, etc.

Prin urmare, solicită încasarea de la pârât a pensiei de întreținere a copiilor minori, Darius Chirinciuc, născut la 09 noiembrie 2001 și Maxim Chirinciuc, născut la 02 aprilie 2009 în mărime fixă a câte 1200 lei lunar pentru fiecare, până la atingerea majoratului de către copii.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 22 octombrie 2014 acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasată de la Vitalie Chirinciuc în beneficiul Diane Chirinciuc pensia de întreținere a copiilor minori, Darius Chirinciuc, născut la 09 noiembrie 2001 și Maxim Chirinciuc, născut la 02 aprilie 2009, în sumă fixă de 1200 lei lunar, până la atingerea majoratului de către copii, începând cu 27 iunie 2014 și a fost încasată de la Vitalie Chirinciuc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015 a fost admis apelul declarat de către Diana Chirinciuc și modificată hotărârea primei instanțe în partea încasării de la Vitalie Chirinciuc în beneficiul Diane Chirinciuc a pensiei de întreținere a copiilor minori Darius Chirinciuc și Maxim Chirinciuc, în sumă fixă de 1200 lei lunar, fiind majorată pensia de întreținere a copiilor minori până la 1000 lei pentru fiecare copil minor, până la atingerea majoratului acestora.

La 28 aprilie 2015, în termenul prevăzut de lege, Vitalie Chirinciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Vitalie Chirinciuc, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Menționează că instanța de apel ilegal a considerat că el a fost citat legal, deoarece la materialele dosarului nu există vreo probă în acest sens.

Susține că el nu a primit nici cererea de apel, nici citația și nici copia deciziei instanței de apel nu i-a fost expediată.

Afirmă că de la bun început, intimata a dus în eroare instanța precum că el nu participă la întreținerea copiilor, deoarece el achită pensia de întreținere a copiilor așa cum prevede ordonanța judecătorească și nu are nici o restanță.

Invocă că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că intimata a refuzat să prezinte informația privind veniturile și proprietățile sale.

Mai invocă că instanța de apel a făcut referire la o oarecare informație a Biroului Național de Statistică despre valoarea minimului de existență pentru un copil, însă în materialele dosarului nu se conține o astfel de probă/înscriș.

Menționează că instanța de apel, fără a examina careva probe și concluzionând că circumstanțele importante nu au fost constatate și elucidate, și-a

motivată soluția pe aceleași probe/înscrieri, pe care și-a motivat soluția prima instanță, fapt ce contravine practicii CEDO.

Sustine că nu este clară situația în care instanța de apel a făcut trimitere la informația privind minimul de existență în sumă de 1400 lei, însă dispune încasarea de la el a sumei de 1000 lei. În astfel de interpretare se regăsește o disproporție a aportului pe care urmează să-l aducă fiecare părinte pentru întreținerea unui copil, adică aportul celuilalt părinte pentru îngrijirea copilului ar fi în jur de 400 lei lunar.

Afirmă că este lipsită de logică și concluzia instanței de apel precum că copii sunt întreținuți doar de intimată, deoarece intimata a indicat în cerere faptul că nu are cu ce să întrețină copiii și că pe ea și copii îi întreține părinții săi.

Invocă că însăși instanța de apel a stabilit că el achită deja pensia de întreținere a copiilor minori, însă ulterior, constată că intimatul nu ia parte la întreținerea copiilor.

Mai invocă că instanța de apel a făcut referire la Hotărârea Guvernului RM nr. 902 din 28 august 2000, însă această hotărâre a fost abrogată.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vitalie Chirinciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Vitalie Chirinciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vitalie Chirinciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Corolevschi